

ชื่อเรื่องวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวหนึ่งฤทัย มีแสน

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง	การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
ผู้วิจัย	หนึ่งฤทัย มีแสน
สาขาวิชา	เทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 20 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 20 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 33 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.93

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์คุณานนท์ สุขเกษม อาจารย์สุธรัตน์ ทองใหม่ และ อาจารย์สุลาวัลย์ บุริจันทร์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและให้คำแนะนำข้อเสนอแนะต่างๆ ในการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ในเรื่องต่างๆ คอยให้กำลังใจและกระตุ้นเตือนในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

หนึ่งฤทัย มีแสน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 พฤติกรรม	4
2.2 ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	9
2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivution).....	10
2.3 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement.....	10
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	13
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	13
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	
4.1 ผลการวิจัย.....	19
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 อภิปรายผล	25
5.2 ข้อเสนอแนะ	25
บรรณานุกรม.....	34
ประวัติผู้วิจัย.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งคะแนนออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค ซึ่งคิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนทั้งหมด โดยใน 80 เปอร์เซ็นต์นั้นผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงานของนักเรียน ดังนั้นการทำใบงานและการบ้านส่งครูของนักเรียนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการเรียนการสอนเพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงานและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใดอีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูแจกให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้

ในช่วงแรกของการสอน ครูได้ใช้ใบงานและใบความรู้แจกให้กับนักเรียนทุกคนประกอบการสอนในแต่ละชั่วโมง โดยที่ใบงานและใบความรู้ที่แจกให้นักเรียนเก็บเป็นของตนเอง แต่ใบงานบางเรื่องต้องนำมาเรียนต่อในคาบต่อไป ซึ่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนในชั่วโมงต่อไปแล้วนักเรียนไม่ได้นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักเรียนตอบว่า อยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปแล้วก็มิ ครูจึงบอกให้นักเรียนที่ไม่ได้นำใบงานมาในชั่วโมงนี้ นำมาให้ครูดูในชั่วโมงถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีนักเรียนเพียงไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครูดู เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักเรียนที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักเรียนทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้งนักเรียนที่ขาดเรียนในคาบใดคาบหนึ่งไปก็มักจะตามเพื่อนไม่ทันแล้วก็นำไปสู่การไม่ส่งการบ้านในที่สุดหรือนักเรียนบางคนมาโรงเรียนแต่ไม่เคยทำงานส่งเลย ซึ่งสังเกตได้จากสมุดส่งงานของนักเรียน ครูจึงตั้งข้อสังเกตได้ว่าใบงานใดที่แจกให้นักเรียนทำแล้วส่งท้ายชั่วโมง จำนวนนักเรียนที่ส่งงานในครั้งนั้นก็จะมีมาก แต่หากให้เป็นการบ้านก็จะมีนักเรียนที่ไม่ส่งงานหรือส่งงานไม่ตรงตามกำหนดค่อนข้างมาก

พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงาน / การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงาน / หรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา เพื่อนำผลจากการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนชั้น1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะป็นสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน จำนวน 15 ข้อ และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ชั้น1/12 จำนวนห้องเรียน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน34 คน

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น1/12 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน จำนวน 15 ข้อ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม

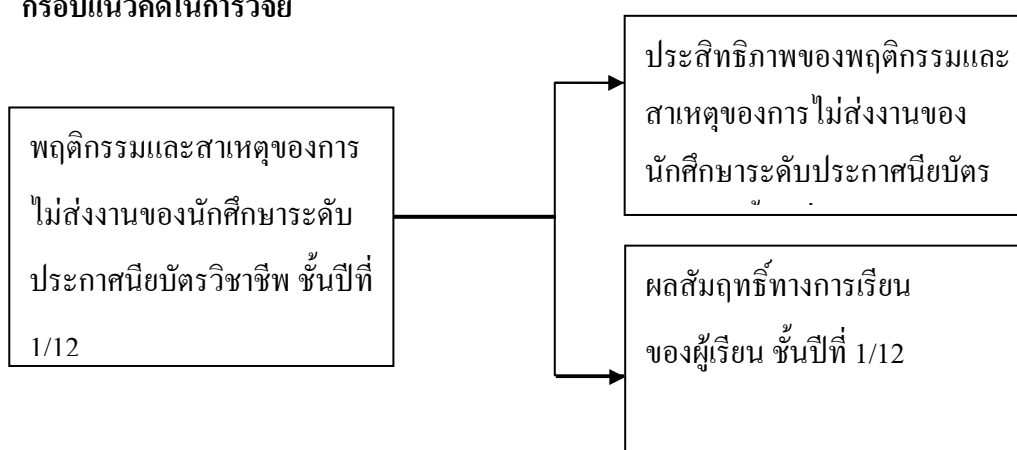
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบ้าน หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนได้ทำนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นการฝึกทักษะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดที่ครูให้เป็นการบ้านไปงาน รวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มและชิ้นงาน
3. ใบงาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ทำในชั่วโมงเรียนหรือให้เป็นการบ้าน
4. ใบความรู้ หมายถึง เนื้อหาในบทเรียนแยกเป็นบท โดยครูมาแจกเมื่อเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนนั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า และเข้าใจง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ชยการ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรม
2. เทคนิคการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
3. วัตถุประสงค์ของงาน
4. ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
5. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation)
6. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม เช่น คน สัตว์ มีนักพฤติกรรมศาสตร์บางคนได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีความหมายกว้างขวางครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของสิ่งที่ไม่มีชีวิตด้วย เช่น การไหลของน้ำ คลื่นของน้ำทะเล กระแสลมที่พัด การปลิวของฝุ่นละออง การเดือดของน้ำ เป็นต้น สิ่งทีกล่าวมาเป็นการเคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะหนึ่งไปยังอีกลักษณะหนึ่ง เคยถือว่าคล้าย ๆ กับเป็นปฏิกริยาหรือเป็นกิจกรรมที่ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นจึงนับว่าเป็นกิจกรรม ด้วยการศึกษารื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

1.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior)

พฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่นๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็น

ได้ พฤติกรรมที่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่คนมองเห็นตลอดเวลา เป็นปฏิกิริยาที่คนเราได้แสดง

พฤติกรรมออกมาตลอดเวลา พฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสังคมใดที่ประเมินคุณภาพของคนว่าเป็นคนดี มีระเบียบวินัย สุภาพ ซื่อสัตย์ ทารุณ เป็นต้น ล้วนแต่ประเมินคุณภาพของพฤติกรรมภายนอกทั้งสิ้น ถ้าไม่แสดงออกมา สังคมก็ไม่ทราบว่าบุคคลนั้นเป็นคนอย่างไร พฤติกรรมที่คนแสดงออกมาให้เห็นภายนอกจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมชอบตัดสินคนด้วยพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมที่เราเห็นได้ทราบอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริงของเขา และไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง คือการกระทำไม่ตรงกับความคิดความรู้สึก บางคนอาจสวมหน้ากากเข้าหากัน หรือแสดงไปตามบทบาทที่เขาเป็นบางครั้งจึงกำหนดไม่ได้ว่าเป็นเรื่องจริง เพราะไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงออกมาทั้งหมด

1.2 พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior)

พฤติกรรมภายใน หมายถึง กิจกรรมภายในที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งสมองทำหน้าที่รวบรวม สะสมและสั่งการ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำของระบบประสาทและกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีของร่างกาย พฤติกรรมภายในมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมคนอื่นจะสังเกตเห็นไม่ได้แต่จะใช้เครื่องมือทางการแพทย์ทดสอบได้ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจการหดและการขยายตัวของกล้ามเนื้อ การบีบของลำไส้ การสูบลมโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย เป็นต้น ที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะอยู่ในสมองของคน บุคคลภายนอกไม่สามารถจะมองเห็นได้ หรือสัมผัสได้เพราะไม่มีตัวตน และจะทราบว่าเขาคิดอย่างไรก็ต่อเมื่อเขาแสดงออกมา เช่น การแสดงอารมณ์มาดร้าย ใช้คำพูดข่มขู่หรือระห่ำดั่งที่คิดไว้ พฤติกรรมภายในจะมีเหมือนกันหมดทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศชาย เพศหญิง หรือต่างเชื้อชาติ ส่วนที่จะแตกต่างกันจะอยู่ที่จำนวน ปริมาณหรือคุณภาพเท่านั้น พฤติกรรมภายในมีความสำคัญต่อคน เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนเหนือกว่าสัตว์ คนมีแนวคิดที่มีระบบและคาดการณ์ในสิ่งต่างๆ ในอนาคตได้ พฤติกรรมภายในของคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมา บางสถานการณ์ก็ไม่อาจสอดคล้องกันได้ เช่น บางครั้งไม่พอใจในการกระทำของผู้อื่นก็อาจจะทำเฉยเพราะไม่กล้าต่อว่าหรือทำร้ายเขา เพราะถ้าทำอะไรลงไปอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้ มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกตั้งแต่เกิดจนตาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัว จึงทำ

ให้มีปัญหาอยู่มาก ในแต่ละช่วงของชีวิตจะมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆด้าน เมื่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนจึงทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ยาก เช่น บางชุมชนมีพฤติกรรมการรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบๆ เป็นต้น

1.3 การสร้างพฤติกรรมใหม่

การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) คือการนำเอาหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางจิตวิทยาที่ได้ผ่านการวิจัย ทดสอบแล้ว มาใช้ในการศึกษาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยวิธีการอย่างเป็นระบบ และเป็นวิทยาศาสตร์ โดยเทคนิคในการปรับพฤติกรรมซึ่งมีวิธีการหลักๆ 4 วิธี คือ

1.3.1 การควบคุมตนเองและการบังคับตนเอง

คือการที่บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรม หรือการกระทำของตนเองได้ โดยที่เขาสามารถเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย และกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้นด้วยตัวเอง การควบคุมตนเองและการบังคับตนเองถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของการปรับพฤติกรรม เพราะการปรับพฤติกรรมมุ่งหมายที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยเขาสามารถบังคับและควบคุมตัวเองได้ ให้ประพฤติปฏิบัติหรือกระทำแต่ในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม จึงถือว่าได้บรรลุเป้าหมายของการปรับพฤติกรรม การปรับพฤติกรรม โดยการพัฒนาการควบคุมตนเองนั้น เราสามารถนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ได้หลายประการ เช่นการควบคุมสิ่งเร้าไม่ให้มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การสังเกตตนเองในพฤติกรรมที่แสดงออกต่างๆ และหมั่นย้ำย้ำ การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องพฤติกรรมที่ถูกต้อง และการพัฒนาความรับผิดชอบให้มากขึ้นหรือในระดับที่สูงขึ้น

1.3.2 การสร้างพฤติกรรมใหม่

เป็นเทคนิคสำหรับใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่โดยการเสริมแรงต่อพฤติกรรมที่เราคาดหวังว่าจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ต้องการเช่นต้องการมาทำงานเช้ากว่าเดิมหรือทำงานให้มีความผิดพลาดน้อยลง โดยดำเนินการตามขั้นตอนคือ ขั้นแรกเลือกพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น ขั้นตอนที่สอง เลือกตัวเสริมแรงทางบวกที่เหมาะสม ขั้นตอนที่สาม ลงมือปฏิบัติแต่งพฤติกรรมพร้อมกับการให้การเสริมแรงคือการให้รางวัลในพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสม และให้การลงโทษในพฤติกรรมที่บกพร่อง แต่ทั้งนี้วิธีหนึ่งที่น่าสนใจคือเทคนิคการเลียนแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยการสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบ

ซึ่งได้แก่พฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งพฤติกรรมของตัวแบบสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ให้แก่ตนเองหรือบุคคลที่เราต้องการสร้างพฤติกรรมได้

1.4 การลดพฤติกรรม

การลดพฤติกรรมหมายถึงการตัดทอนหรือลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกไป ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวอาจจะสร้างปัญหาและความเดือดร้อนให้ตัวเองและผู้อื่นได้ซึ่งเราสามารถใช้นิเทศวิธีต่างๆ เช่น การลงโทษ ซึ่งผู้ลงโทษจะต้องเข้าใจหลักการในการลงโทษ ดังนี้

1.4.1 ถ้าจะลงโทษต้องลงโทษให้รุนแรงที่สุดโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลว่าเคยได้รับโทษสถานใดมาแล้ว

1.4.2 การลงโทษไม่ควรเพิ่มโทษอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพราะอาจทำให้ผู้ถูกลงโทษค่อยๆ ปรับตัวและทนต่อการลงโทษได้ จนทำให้การลงโทษไม่ได้ผล

1.4.3 ลงโทษทันทีและทุกครั้งที่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏขึ้น

1.4.5 ควรให้แรงเสริมแก่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ควบคู่กันไปด้วย

1.5 การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมไว้

เมื่อมีการสร้างพฤติกรรมให้กับบุคลากรแล้วสิ่งที่สำคัญยิ่งคือการธำรงรักษาพฤติกรรมให้คงอยู่ถาวรหรือนานที่สุด ซึ่งคงต้องอาศัยหลักการเสริมแรงในทางบวกเป็นหลัก แต่หากจำเป็นอาจเสริมแรงในทางลบก็ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.5.1 การเสริมแรงทางบวก คือ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ และส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะดำรงอยู่กล่าวคือเกิดการตอบสนองที่จะมีพฤติกรรมนั้นๆ บ่อยขึ้น ซึ่งหลักการเสริมแรงทางบวกมีดังนี้

1.5.1.1 ให้แรงเสริมทันทีที่พฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิด

1.5.1.2 ตัวเสริมแรงที่ให้อาจมีขนาดและมีปริมาณมากพอ

1.5.1.3 ถ้าเป็นแรงเสริมทางสังคมผู้ให้ต้องแสดงออกอย่างจริงจัง

1.5.1.4 ต้องใช้การเสริมแรงไปตามขั้นตอนเริ่มต้นจากพฤติกรรม

ย่อยที่เป็นพื้นฐานก่อน

1.5.2 แรงเสริมทางลบ คือ สิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่บุคคลไม่พึงพอใจ ซึ่งบุคคลอาจหลบเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงได้ด้วยการทำพฤติกรรมบางอย่าง บุคคลจะกระทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้น ถ้าเขาเชื่อว่าจะช่วยให้เขาหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาได้ หลักของการเสริมแรงทางลบก็คือ การให้สิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจตลอดเวลาเพื่อจะได้แสดงพฤติกรรมหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจนั้น

ในการบริหารงานที่ต้องอาศัยบุคลากรในการช่วยขับเคลื่อนองค์กรให้มุ่งไปสู่เป้าหมายนั้นพฤติกรรมเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเพราะเหตุว่าถึงแม้บุคลากรจะมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรมากเพียงใด แต่ถ้าไม่ได้แสดงพฤติกรรมออกมาแล้ว การทำงานจะลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรซึ่งเราอาจเคยได้ยินคำพูดที่กล่าวกันเล่นๆว่า “รักนะแต่ไม่แสดงออก” ดังนั้นสิ่งสำคัญยิ่งในการบริหารคนคือให้การทำให้บุคลากรรักองค์กรและแสดงออกมากในการทำงานอย่างชัดเจน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การศึกษาเรื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

2. เทคนิคการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การเปลี่ยนพฤติกรรมในเด็กโดยใช้พฤติกรรมบำบัด สามารถนำไปใช้ได้ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน โดย อาจใช้เทคนิค ต่างๆดังนี้

2.1 จัดสิ่งแวดล้อม สร้างบรรยากาศให้เหมาะสม เช่น เวลาเรียน ควรปิดโทรทัศน์ ไม่ควรมีสิ่งรบกวน

2.2 ใช้สิ่งกระตุ้น ตัวกระตุ้น ที่ช่วยส่งเสริม สร้างแรงจูงใจ เช่น รูปนักกีฬาที่ชื่นชอบ ช่วยกระตุ้นให้ฝึกซ้อมกีฬา ตารางการดูหนังสือ ช่วยกระตุ้นให้อ่านหนังสือ

2.3 การสร้างเงื่อนไข เช่น จะดูโทรทัศน์ได้เมื่อทำการบ้านเสร็จแล้วเท่านั้น

2.4 ใช้รางวัล เมื่อทำดี มีรางวัล อาจเป็นคำชม สิ่งของ เงิน หรือโอกาสพิเศษ หรือ ใช้รางวัลที่เป็นแต้ม ที่สามารถสะสมมากขึ้นเพื่อแลกเป็นรางวัลที่ใหญ่ขึ้น

2.5 แก้ไขด้วยการทำซ้ำ เช่น ล้างจานไม่สะอาดก็ให้ล้างจานไปอีก 5 วัน เขียนคำที่ผิดให้ถูกต้องบนกระดาน 100 จบ

2.6 คัดพฤติกรรม ค่อยๆฝึกหรือแก้ไขพฤติกรรมทีละน้อย เช่น การสอนให้สวมเสื้อ เริ่มจาก การฝึกใส่กระดุม

2.7 เป็นแบบอย่างที่ดี และต้องมีพื้นฐานความสัมพันธ์ที่ดีมาก่อน

2.8 ใช้สิ่งทดแทน หรือใช้น้ำดีไล่น้ำเน่า หากกิจกรรมที่ดี มาทดแทน หรือเบนความสนใจไปจากกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เล่นกีฬาแทนที่การเล่นเกม ให้โอกาสช่วยเหลือคนอื่นแทนการแกล้งน้อย

2.9 ลงโทษ การทำให้เกิดความไม่พอใจเมื่อทำความผิด เช่น การตี ตัดรางวัล ตัดโอกาส เพื่อไม่ให้ทำความผิดอีก การใช้ควรระมัดระวัง อาจเกิดผลเสียตามมาได้มาก ต้องมีการตกลงกันล่วงหน้า

2.10 ถอนพฤติกรรม ลดการลงโทษ ค่าที่ไม่ได้ผล และยังทำให้พฤติกรรมนั้นยังคงมีอยู่

3. วัตถุประสงค์ของงาน

สแตรง (Strang , 1960 อ้างถึงใน สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 9) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมอบหมายงานไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง

2. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์

3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนโดยทำกิจกรรม

4. สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้นๆ

4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ

5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้

8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

4. ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543 : 359) กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสที่ตนสามารถตอบสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้วก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หากฝ่ายบริหารจัดการให้คนงานได้มีโอกาสสนองแรงจูงใจของตนเองแล้ว ความพึงพอใจของ

คนทำงานจะสูงและผลงานก็จะดีตามไปด้วย ดังนั้นความพึงพอใจที่จะทำงานจะทำให้ผลงานออกมาในทิศทางที่ดีด้วยปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545 : 143) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ซึ่งเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายของ องค์กร อะไรก็ตามที่ได้มาจากความพึงพอใจของบุคคลสิ่งนั้นจะมีประสิทธิภาพเสมอ

5. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นคำที่ใช้กันมากแต่บางครั้งก็ใช้กันไม่ค่อยถูกต้อง ความจริงแล้วแรงจูงใจใช้เพื่ออธิบายว่าทำไมอินทรีย์จึงกระทำอย่างนั้นและทำให้เกิดอะไรขึ้นมาบ้าง คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere”(Kidd, 1973 : 101) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To move a person to a course of action) ดังนั้นแรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกๆวงการ

โลเวลล์ (Lovell, 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ”

ไมเคิล คอมแจน (Domjan 1996 : 199) อธิบายว่าการจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือคืนรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติคือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

6. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement)

สกินเนอร์ (Skinner) กล่าวว่า "การเสริมแรง จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซ้ำ และพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่ จะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้แบบ

ปฏิบัติ (Operant Learning) และพยายามเน้นว่า การตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ของบุคคล สิ่งเร้า นั้นจะต้องมีสิ่งเสริมแรงอยู่ในตัว หากคลดสิ่งเสริมแรงลงเมื่อใด การตอบสนองจะลดลงเมื่อนั้น

ธอร์นไดค์ (Thorndike) ให้ข้อสรุปว่า การเสริมแรง จะช่วยให้เกิดความกระหายใคร่รู้เกิดความพอใจ และนำไปสู่ความสำเร็จ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษฎ์ รุ่งโรจน์ (2552:5) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โดยการเสริมแรงทางบวก โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนโดยการเสริมแรงทางบวก จากการศึกษาวิจัยเรื่องพบว่า การให้แรงเสริมทางบวกคือ การให้รางวัลและคำชมเชย สามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน ทั้ง 3 คนได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับรางวัลและคำชมเชยเป็นแรงเสริม จึงทำให้มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัล หรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักเรียนคนอื่นๆ ได้ต่อไป

จันทร์อรุณ พนาลัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรม จริยธรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม สำนักเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาจริยธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความมีระเบียบวินัยด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านความขยันหมั่นเพียร จากการศึกษาวิจัยพบว่า หลังจากการศึกษาพฤติกรรมจากแบบสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนโรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยมากที่สุด ด้านความอดทน ความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรตามลำดับ นักเรียนมีพฤติกรรมก่อนและหลังต่างกันตามค่าสถิติ .05 ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ดีขึ้นหลังจากการเสริมแรง

จรัส เนาวะเศษ (2547:62) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองโดยใช้แบบฝึกความมีวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนบัวคำ อำเภอโพธิ์ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการมีวินัยในตนเองก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความมีวินัย จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับการฝึกความมีวินัยและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีการให้คะแนน และกล่าวชมเชย นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นและมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีคะแนนก่อนการฝึกความมีวินัยในตนเองโดยมีคะแนนรวม 264.44 คะแนนค่าเฉลี่ย 3.84 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($T = 0$) โดยจำแนกเป็นรายละเอียดดังนี้ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการทำความสะอาด ด้านความรับผิดชอบ นักเรียนที่ได้รับการฝึกมีการพัฒนาด้านพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

นันทกาญจน์ รัตนวิจิตร (2554:47) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการเข้าห้องเรียนของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระเบียบวินัยที่ดีให้แก่นักเรียน และให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น จากการศึกษาวิจัยพบว่า ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชา ส31101 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 38 คน โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้ที่มีระบบ พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ ในทุกด้านดีขึ้นตามลำดับและในสัปดาห์ที่ 10 พบว่านักเรียนทุกคนมีความรับผิดชอบดีทุกด้าน มีบุคลิกภาพดีขึ้น ผลการปรับพฤติกรรมในครั้งนี้ทำให้นักเรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังหน่วยการเรียนรู้ทุกหน่วยผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

พินณาภา แสงสาคร (2550:59) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนบนฐานการฝึกสติ แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตพายัพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมตามโปรแกรมฝึกสติเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน (MTPEAR) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติและพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนเมื่อวัดหลังการอบรมทันทีสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ นักศึกษาที่ได้รับการอบรมตามโรแกมพุทธวิถี (MTPUBM) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติเมื่อวัดหลังการอบรมทันที สูงกว่าการเข้าการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ อย่างไรก็ตามพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนมีความแตกต่างกันหลังจากได้รับการอบรม และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยการกระตุ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้น ปวช.1/12 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านเนื้อหา และด้าน เทคโนโลยีการศึกษา

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

การการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ได้มีวิธีการดังนี้

1. ขึ้นรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับด้านคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ด้านการวิจัยและพัฒนา

2. ขึ้นการวางแผนพัฒนา ผู้วิจัยนำเนื้อหา เรื่อง การสร้างภาพเคลื่อนไหว โดยใช้
Classic Tween มาใช้ในการการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียประกอบด้วยตัวอักษร รูปภาพ
ภาพนิ่ง เสียงบรรยาย ภาพเคลื่อนไหว และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนซึ่งมีขั้นตอนและ
หลักปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชา การสร้างภาพเคลื่อนไหวเบื้องต้น เพื่อความเข้าใจ
จุดมุ่งหมายของเนื้อหา

2.2 ศึกษาเนื้อหาของคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐาน
รายวิชา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 ศึกษาโปรแกรม Adobe Captivate เพื่อใช้ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์
มัลติมีเดีย

2.4 ทำการวิเคราะห์และรวบรวมเนื้อหาตามหลักสูตร

2.5 สร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
ให้ครอบคลุมเนื้อหา

2.6 นำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่สร้างขึ้นเสนอผู้ต่อเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้อง จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.7 เขียนสคริปต์บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การสร้างภาพเคลื่อนไหว
โดยใช้ Classic Tween ทำตามแผนผังเชื่อมโยงบท (Flowchart)

2.8 ออกแบบปุ่ม สัญลักษณ์ ตัวอักษร ฉากหลัง สี และส่วนประกอบต่าง ๆ

2.9 รวบรวมและเตรียมส่วนประกอบต่าง ๆ ทั้งอักษร(Text) ภาพนิ่ง(Picture)
และเสียง(Sound)

2.10 จัดข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการใช้งาน รวมทั้งตรวจสอบความ
ครบถ้วนของข้อมูลที่จะต้องใช้อย่างหมด

2.11 นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาจัดเรียง เพื่อเพิ่มคำสั่งต่างๆ ให้ทำงานต่อเนื่องกัน
หรือได้ตอบกับผู้เรียน การเริ่มใช้งาน การเลิกใช้งาน ด้วยโปรแกรม Adobe Captivate

2.12 ทำบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษาด้านละ 3 คน ประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาหลักสูตรและขอบข่ายของเนื้อหาที่นำมาใช้ในบทเรียนอย่างละเอียด
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของเนื้อหาที่ใช้ในการสอน
3. ศึกษาเอกสารต่างๆ ด้านวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ครอบคลุมเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องกับหลักสูตรและเนื้อหา ตลอดจนความถูกต้องในการสร้างแบบทดสอบเรื่อง การสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยใช้ Classic Tween แล้วนำผลการพิจารณาไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 จำนวน 34 คน จำนวน 20 ข้อ แล้วทำการตรวจสอบให้คะแนน ข้อที่ถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกินกว่า 1 คำตอบในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน
6. นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นดำเนินการทดลอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

การทดลอง โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมที่ไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยนักศึกษา 1 คน ต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนควบคู่ไปด้วย เมื่อศึกษาจบบทเรียน นักศึกษาต้องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำ

คะแนนของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตอบวัตถุประสงค์การวิจัยนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเกณฑ์สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	x	แทนค่าคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทนค่าความถี่

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สูตร T-test (Paired – samples Test) โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทนค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
	D	แทนค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	$\sum D$	แทนผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทนจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เสาวนีย์ สิกขามันฑิต, 2528: 295)

$$E_1 = \left(\frac{\sum x}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทนประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนได้ถูกต้อง
-------	-------	--

Σx แทนคะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน
ได้ถูกต้อง

n แทนจำนวนผู้เรียน

A แทนคะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

$$E_2 = \left(\frac{\Sigma y}{B} \right) \times 100$$

เมื่อ E_2 แทนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่
นักเรียนทำแบบทดสอบรวมหลังเรียนได้ถูกต้อง

Σy แทนคะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

n แทนจำนวนผู้เรียน

B แทนคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

1.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

จากการบันทึกคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีตารางเปรียบเทียบคะแนนดังตาราง 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักศึกษา	คะแนนระหว่างเรียน	วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1	16	17
2	15	17
3	17	18
4	18	19
5	15	16
6	18	18
7	17	18

8	17	19
9	18	18
10	17	17
นักศึกษา	คะแนนระหว่างเรียน	วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
11	18	18
12	17	19
13	18	19
14	16	17
15	18	20
16	17	17
17	18	19
18	17	17
19	16	17
20	19	20
21	18	18
22	17	18
23	17	18
24	18	19
25	16	18
26	18	19
27	16	17
28	17	18
29	17	18
30	18	18
31	17	17
32	16	17
33	16	16
34	18	19
รวม	581	610

\bar{x}	17.09	17.94
S.D	0.97	1.01
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	85.44	89.71

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ตามเกณฑ์ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์หา การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

รายการ	จำนวนข้อ	นักศึกษา	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
แบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	20	34	581	17.09	85.44
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2)	20	34	610	17.94	89.71
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)					85.44/89.71

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนทดสอบระหว่างเรียนรวม 581 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.09 และมีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 85.44 ส่วนคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 610 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.94 และมีประสิทธิภาพ (E_2) เท่ากับ 89.71 จากผลการวิเคราะห์บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.44/89.71ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

จากการบันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยมีตารางเปรียบเทียบคะแนนดังตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักศึกษา	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า
1	10	17	7
2	9	17	8
3	10	18	8
4	9	19	10
5	8	16	8
6	7	18	11
7	9	18	9
8	7	19	12
9	9	18	9
10	11	17	6
11	6	18	12
12	8	19	11
13	11	19	8
14	8	17	9
15	12	20	8
16	7	17	10
17	9	19	10
18	8	17	9
19	10	17	10
20	11	20	9
21	7	18	11
22	9	18	9

นักศึกษา	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า
23	11	18	7
24	7	19	12
25	6	18	12
26	9	19	10
27	10	17	7
28	8	18	10
29	6	18	12
30	7	18	11
31	9	17	8
32	7	17	10
33	8	16	8
34	7	19	12
รวม	290	610	323
\bar{X}	8.53	17.94	9.50
S.D	1.62	1.01	1.71
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	42.65	89.71	47.50

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลสัมฤทธิ์การศึกษากิจกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

ผลสัมฤทธิ์	นักศึกษา	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	S.D	ร้อยละ	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	34	20	290	8.53	1.62	42.65	-31.18	33	0.000
หลังเรียน	34	20	610	17.94	1.01	89.71			

จากตารางที่ 6 ผลสัมฤทธิ์การศึกษากิจกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/12 ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่

1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.53 คิดเป็นร้อยละ 42.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.94 คิดเป็นร้อยละ 89.71 และจากตาราง ค่า $t = -31.18$ ค่า $df = 33$ ค่า $sig. = 0.000$ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ โดยมุ่งพัฒนาและหาประสิทธิภาพสรุปผลการศึกษาวิจัย จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1/12 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ นักเรียนเลือก 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.98 อันดับที่ 2 ครูอธิบาย เร็วเกินไป นักเรียนเลือก 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98 อันดับที่ 3 เวลาน้อย นักเรียนเลือก 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 โดยคิดจากนักเรียน 34 คน

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตาม กำหนดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1/12 ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พบว่าการศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ครู อธิบายเร็วเกินไป เวลาน้อยเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น สมุดหาย การบ้านมากเกินไป ไม่เข้าใจ คำสั่ง สมุดหาย เบื่อหน่ายไม่อยากทำ ลืมทำ ไม่ค่อยมีคนให้คำปรึกษาติดเกมส์ ทำกิจกรรมของ โรงเรียนช่วยเหลือผู้ปกครองไม่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนด อาจ จัดทำกับนักศึกษาทั้งระดับชั้นปีที่ 1/12 เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนในระดับชั้น ชั้นปีที่ 1/12 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันได้

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และ

อาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้านตามกำหนดของนักเรียนต่อไป เวิร์มัลติมีเดียให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยใช้ Classic Tween

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย 85/85

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4. บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ด้านเนื้อหา และด้านเทคโนโลยีการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์ประสิทธิภาพ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D), และค่าสถิติ t-test แบบ Paired – samples Test

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังกล่าว สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12
2. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพโดยรวมเป็น 85.44/89.71
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 สามารถนำไปอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียการสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยใช้ Classic Tween สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 โดยการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และด้านเทคโนโลยีการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และประสิทธิภาพโดยรวม (E_1/E_2) 85.44/89.71 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้คือ 85/85 สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริขวัญ บานที (2547) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง สังคมประชาธิปไตย สำหรับนักศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ผลปรากฏว่าคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่ออยู่ในระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพเป็น 89.00/90.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมีขั้นตอนการสร้าง พัฒนา และปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้งานได้จริง ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของ

บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียของ อองอาจ ชาญเชาว์ (2544: 48) กล่าวว่า ความหมายของการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย หมายถึง การเอาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแล้วจึงนำไปใช้จริง ทั้งนี้เหตุที่ต้องหาประสิทธิภาพของบทเรียนมัลติมีเดีย 1) เพื่อให้มีความมั่นใจว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย นั้นมีคุณภาพ 2) เพื่อให้มีความแน่ใจว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย นั้น สามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง และ 3) การทดสอบประสิทธิภาพจะเป็นหลักประกันในการสำเนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียจำนวนมากเนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นส่วนหนึ่งของชุดการเรียนการสอน ดังนั้นคุณสมบัติต่าง ๆ ของชุดการเรียนการสอนจึงเป็นคุณสมบัติของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 การวิเคราะห์ข้อมูลของสมมุติฐานใช้ t-test (Paired – samples Test) พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.53 คิดเป็นร้อยละ 42.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.94 คิดเป็นร้อยละ 89.71 และจากตาราง ค่า $t = -31.18$ ค่า $df = 33$ ค่า $sig. = 0.000$ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา และชี้แนะแนวทางการเกิดทักษะกระบวนการที่มีระบบขั้นตอน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของประมุข บุญศิลป์ (2553 : บทคัดย่อ) โดยการวิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ สมมุติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษามีเจตคติต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโดยรวม ด้านมีประโยชน์ และด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี วรณิสา บินสัน (2557) งานวิจัยนี้เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและผู้เรียนที่เรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียจำเป็นต้องศึกษาโปรแกรมในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ และต้องศึกษาในเรื่องของหลักการออกแบบด้านต่างๆ เช่น กราฟิก เทคนิคการผลิต เทคนิคการจัดองค์ประกอบภาพและทฤษฎีสี เพื่อจะได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่มีคุณภาพ

2. ปัจจุบันคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก และบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการศึกษาที่ควรมีการพัฒนาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งหน่วยงานทางการศึกษาจึงควรพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ โดยอาจจะมีการฝึกอบรมหลักสูตรการผลิตสื่อการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ให้แก่ครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3. ในการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนเอง โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะแนวทาง และให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน ไม่จำกัดเวลา อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง

4. ในการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สามารถให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ตลอดเวลาไม่จำกัด สถานที่ ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามความสนใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนารูปแบบ และวิธีการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ควรมีการทำวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆต่อไป

3. ควรมีการทำวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนระบบอินเทอร์เน็ตให้รูปแบบอื่นๆ เช่น เกมการศึกษา

4. ควรมีการพัฒนาเพื่อเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่อไป

**แบบสอบถามการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1/12 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ**

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้าน
2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

เพศอายุปี ผลการเรียนภาคเรียนที่ 1

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งงาน / การบ้าน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

โปรดอ่านข้อความด้วยความรอบคอบและใส่หมายเลขตามหัวข้อที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุของก

ไม่ส่งงานการบ้าน โดยเรียงลำดับจากสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 - 15

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบ การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/12 มีชื่อ ดังต่อไปนี้

1. อาจารย์คุณานนท์ สุขเกษม หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนศาสตร์
2. อาจารย์สุธารัตน์ ทองใหม่ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนศาสตร์
3. อาจารย์สุลาวัลย์ บุรีจันทร์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนศาสตร์

บรรณานุกรม

- ทัศนีย์ กิติวินิต . 2540 . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานของพนักงาน.
กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต .
- พรพิมล พิสุทธ์พันธ์พงศ์ . 2538 . ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความพร้อมทาง
สติปัญญาของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- พวงทอง ป็องภัย. 2540. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น, ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี .
- ศิริวัฒน์ สงวนหมู่. 2533 . พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนฟิสิกส์ตามการ
เรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย .
- Bulping . 1987 . Homework .(ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www.bigchalk . com](http://www.bigchalk.com) [5 กุมภาพันธ์
2545]
- Cooper . 1999 . Homework : Time To Turn It In (ออนไลน์) สืบค้นจาก : [www. Bigchalk
.com](http://www.Bigchalk.com) [21 มีนาคม 2545]
- Sullivan and Sequeira . 1996 . Homework Tips for Teacher . (ออนไลน์) สืบค้นจาก :
www.
[Bigchalk . com](http://www.Bigchalk.com) [5 กุมภาพันธ์]
- Yvone . 1984 . Developing Home Policies . (ออนไลน์) สืบค้นได้จาก : [www. eq . gov . /
databases / ERIC Digests / ed 256473 . html](http://www.eq.gov./databases/ERIC_Digests/ed256473.html) [20 พฤศจิกายน 2544]

